

85% av øllum telefon-feløgum í Føroyum hava nú automattelefon

Um 2 ár er landsautomatiseringin liðug

Í Føroyum er kostnaðurin fyrri at fáa telefon 650 kr. — í Danmark 1350 og í Noreg 2750 kr.

Higartil í ár eru umleið 1000 tlf. komnar aftrat. Sum úrslit av útbyggjanini eru inntøkur telefonverksins vaksnar við 35% uttan

taksthækkingar. Hetta upplýsti lögmaður á samkomu í Fugla-firði seinasta sunnudag.

Tá ið automatstøðin varð sett til 3. nov. í Fuglafirði var samkoma fyrri teimum, ið hava havt gomlu støðirnar, bygðaræðnum og teim, ið hava arbeitt við kaðalgrevstur og montering. Á myndunum omanfyrri verða gávur handaðar til vinstru til Onnu Hansen, ið hevði støðina í Fuglafirði í nærnum 50 ár og til hægri til Mariu Anthoniussen í Oyndarfirði og Marin Mikkelsen úr Syðrugøtu

Fær hárið at reisa seg

Í Føroyatiðindi nummar — nei einki nummar — stendur ein grein skrivað, sum eg ikki kann lata standa óátalaða. Tað er Jørmund Vágadal, sum í grein sini, sum eitur Sambandsflokkurin vil varðveita hina kristnu trúna, skrivur, at tað fær hárið at reisa seg á hovdinum, og ein tekur og ristir hetta hárrisandi høvd og mutlar fram fyrri seg: munnu menniskju virkuliga vera so óvitandi, ella kunnu menniskju vera so ósonn?

Er tú, Jørmund Vágadal, so óvitandi, so er tað óskiljandi, at sambandsflokkurin hevur ikki funnið frægari valevni enn teg at seta á listan. Men er tað tí, at tú er so ósannur, at tú nú líka upp undir valið kemur við hesi grein tinni, so er hetta ein avdúkan, sum eg vóni Føroya veljarar vilja lona við ikki at hyggja til tann vallista, sum hevur hetta navnið uppiá.

Javnaðarrorslan, kommunistarnir og aðrir — teir vinstrahallu, sum eg hoyri til — verða allir koyrdir í ein posa og fáa skortfleingju. Men hevði bara veruleiki staðið aftanfyrri, so gjørdi tað einki. Millum annað púra ørt, sum tú skrivur, er hetta: «Tað sigst, at í tí landi, sum Faðir vár verður biðið, er hvorki hungur ella neyð».

Slikt bibilskt ósatt og slikt søguligt veruleikafjart havi eg ikki hoyrt fyrr. Dugdu føroyingar ikki sitt Faðir vár í teirri tíðini, tá teir doyðu við tarablaði í munni. Dugdu finnar ikki sitt Faðir vár tey sváru hungursárini, sum Finlands søga veit um at siga??

Duga teir ikki sitt Faðir vár í Abbesinien (i Etiopien), har koptiska kirkjan valdar. Hon, sum í stoltleika kann føra ættar-talvu sína heilt aftur til Matteus Apostul. Har doyggja túsund og aftur túsund av menniskjum í dag. Og duga teir ikki sitt Faðir vár í Indien — væl veit eg, at

B
R
Ø
V

tey kristnu eru eitt stórt minni-tal — men tey verða eisini rámað av tí hvassa sverðinum hungur.

Tak tú, Jørmund, og les Dávíds 73. sál, so manst tú betur fáa hóming av, hvi Vesturheimurin hevur tað sum hann hevur, og hin stóri parturin av heiminum liður neyð. Ella tak tú og les Jákups bræv kapitl 5, vers 4, og fer so hesar báðar linjur út frá teimum ríku londunum — her doyggja vit í vællevnaði bæði líkamliga og ikki minst andaliga — og so heilt til teirra, sum ikki fáa lön frá okkum fyrri tey ráevni, sum vit keypa fyrri ein slikt fyrri at gera til brúks-lutur, sum tey sum veruliga skuldu átt hesar ikki eru før fyrri at keypa, tí vit í teirri gomlu kristinheiti eru so gloypin og ræna at okkum, so um okkum kann í sannheit sigast, at vit liva eftir meginreglu egoismunnar: Vertin á, hvat annar fær, eg skal nora mær.

Og so sanniliga tekur hesin Jørmund Vágadal, sum ein vissur á sinni fat við vatni og vaskar sínar hendur, hoyrið skvatlið í vaskifatinum við endan á grein hansara: Eg vil til seinast siga, at tú mást ikki koma til sambandsflokkin við kærnu um barn títt ella land, tá hetta, sum her er nevnt, er gingið út, tí ta er ov seint.»

Jú Jørmund tá tað er ov seint, tí at vit hava fingið kommunismu her á landi — um hon verður av tí hørðenda slagnum — og um eg so verði tann fyrsti, sum teir koma eftir og vilja landsforvísar út á Litlu Dimun, so má eg, um eg eri av sannleikanum

boyggja høvur mitt og inni í mær siga: Hetta hevur tú, Henry, uppiborið, tí tú ikki betur tordi ella vildi stríðast imóti tí rotta stýrslagnum, sum hevur føtt hetta nýggju, og sum tú nú ert rámaður av, tí kommunismen veksur upp av tí tæðing, sum kapitalisman gevur samfagsjórðini.

Tað er ófatiligt, at ein maður kann stiga fram sum politikkar og ikki veit, hvat ið er uppruni til eina kommunistiska kollvelt-ing. Tað verður alt ov langt at greina hetta út í æsir, men lat hin kristna, russiska filofossin, Nicolaj Berdjajev, sleppa at siga hetta so einfalt, men rístandi álvarsamt, sum hann ger í bók síni Tidsskriftet: Alt før-revolutionært er kun en indre bestanddel af selve revolutionen af den revolutionære dekadence (forfall) det før-revolutionære og det revolutionære er et og det samme, blot til forskellige tider. Revolutionen er det gamle regimes sidste forrædelse.»

Tað korrúpta zarstýrið í Russlandi var jú orsøkin til kommunismuna.

Tær kapitalistisku stýrisskipanirnar í teimum ymisku londunum hava jú skapt sosialismuna. Og haldið tit bara áfram, og tit skulu vita, at tit við tykkara kapitalistisku stýrslagi sáa vind, og tit koma at heysta storm. Væl veit eg, at tit sambandsmenn saman við fólka-flokkinum prisa tí stýrslagi, sum røpar upp um tað fría initiativ — vakurt navn, men hetta er bara camouflerað ego-isma. Í tí fría initiativinum skal alt fáa loyvi til at fara ótarnað fram — og eg sigi við beráðdum huga — fram eftir fummum. T. d. eigur sambandsflokkurin formann í Prísráðnum. Hvat ger hann? Jú, hann berjist sum úlvur á skóg, og tað hevur hann gjørt leingi, fyrri at koma inn á ting. Tí, har man vera gott at vera, og er tað valeyst eisini.

Men hvat ger hann við tað, sum hann hevur valdið til? Nei,

her skal alt fáa loyvi til at fara fram eftir fummum, nevnliga gongdin, sum skapar tað órætt-vísi og harvið ónøgd, sum kommunismen veksur upp av. Hoyr bert tvey dømi.

Hvat vil maðurin?

Nú upp undir endan av valstríðnum eru sambandsmenn rætt-liga lagstir á javnaðarflokkin, tað er serliga valevni sambands-ins í Vágum, Jørmundur Vágadal, sum vil vera við, at javnað-armenn eru bæði kommunistar og ateistar (gudloysingar), hetta fer sjálvandi at standa fyrri hans-ara egnu rokning. Øll, sum kenna umboðsmenn javnað-floksins á tingi, mega smíast og rísta við hovdinum at slikari valagitation, hvat vil maðurin við hesum? Og tá ið vit so lesa viðari, at tað er sambandsflokk-urin, sum hevur havt leiðsluna hesa framburðsríku tíð, so er hetta ein miðvis ætlan til at svarta ein móttøðumann fyrri um møgult at vinna nakrar at-kvøður. Jørmundur Vágadal skuldi havt lisið Grundsónar-mið Javnaðarfloksins, ið sent varð í hvørt hús, har tað stendur m. a., at øllum verður tryggjað talu- og trúarfrælsi, at øllum verður tryggjað vælferð uttan mun til lit, trúgv, kyns, starv ella inntøku, at andslívið skal vera fritt og frælst, hetta er tað, ið javnaðarflokkurin m. a. vil, og sum umboðsmenn floksins vilja leggja allar orku í at fremja.

Ein av oddamonnum javnað-floksins hevði so smátt í hyggju ikki at lata seg stilla upp til hetta val, men eftir at hava verið í kirkju ólavsekudag, har prestur prædikaði um tað sið-løsisaldu, sum hótti við at bróta inn yvir okkum, broytti hann støðu og vil nú vera við bæði á lögtingi og aðrastaðir at demma upp fyrri hesi aldu, og øðrum, sum vil hótta okkara

1: Eg keypi — ikki skreytlutir til konuna — nei ein brúkslut í Klaksvík, og kostar hann kr. 42,50. Suðuri í Havn kostar hann kr. 51,25, og aðra staðni í Føroyum kostar sami brúkslutur kr. 80 — skrivað áttati.

2: Vit her í Klaksvík rokna eitt skinn av grind til at vega 75 kg. Eitt skinn av grind kostar á uppboði selt av sýslumanninum á Miðvágs sandi kr. 25 — skrivað tveytíffimm. Men tá ið tað verður selt út aftur sum út-vatnað grind, so kostar tað kr. 15,20. Tað sama sum 1140 kr. — skrivað ellivu hundrad og fýrati. Hvar er prísráðið?

Jú, tú berjist sum úlvur á skóg fyrri at koma inn at smíða landsins lógir. Eftir hvørjari resept skulu tær smíðast? Jú, eftir omanfyrirstandandi fram eftir fummum — tað fría initiat-ivíð, sum føðir kommunismu.

Føroya veljarar! Latum okk-um hvønn dag biðja okkara Faðir vár, men latum okkum visa, at tað ikki er orðaskvaldur, tá ið við biðja: verið vilji tín, sum í himli so á jørð. Og hvør er so Guds vilji? Jú, hann er sannleiki og rættvísi, og hann vil, at rættvísi eisini skal valda her niðri í samfelagi okkara, og tí fara vit á val tann 7. november og velja tann flokk, sum best er førur fyrri at fremja rættvísi: sá fá har for meget og færre for lidt.

Klaksvík 4. nov. 1974
Henry Andreassen

D. Dam

Fyri-spurningur

Harri blaðstjóri.

Vil blaðið gera so væl at fáa vátan lögmanns av, at ætlanin um at skapa møguleikar á Strøndum at koyra beinleiðis umboð á «Trónd» ikki er slept?

Johs. M. Olsen
løgtingsmaður

Svar:

Landsverkfrøðingstovnurin hevur hendan spurning undir projektering saman við tilkøyrslu-viðurskiptum til nýggju brúna, so henda ætlan er ikki slept. Helst verður sama loysn vald sum tann, ið verður í Havn. Hon hevur eina minni broytan av hekkuportinum á «Tróndi». Um stutta tíð skuldi sostatt hesin spurningur kunna funnið loysn sína.

Atli P. Dam